

LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR

ZÁKLADNÍ PŘEHLED PEDAGOGICKÝCH TÉMAT

(materiál určený zejména začínajícím učitelům základních uměleckých škol)

Autorky: Mgr. Irena Konývková
Mgr. Hana Trázníková

Duben 2013

1) Předpoklady pro studium

- spolupráce s partnerem,
- tvořivost, základní řečové dovednosti,
- smysl pro rytmus,
- schopnost fixace,
- touha, zájem, snaha.

Při výběru nových žáků možnost zvolit cvičení: variace her s předmětem, jednoduché rytmické cvičení, společná hra-nebo etuda s učitelem v roli s využitím jednoduché říkanky

2) Co je důležité na počátku výuky

- Prostor jeviště se musí stát pro dítě přirozeným prostorem.
- Naučit žáka respektovat ostatní.
- Žák musí vědět a cítit, že smí udělat chybu, ale zároveň musí mít touhu chybám předejít.
- Naučit vidět chyby v projevu jiných interpretů.
- Naučit, že hledání je základní kámen tvorby.

3) Postupy při výuce – specifické techniky oboru

Základními postupy jsou DRAMATICKÁ HRA a TVORBA INSCENACE.

Jako je divadlo uměním syntetickým, tak i cesta k němu je cestou syntetickou, a jako dílčí postupy lze aplikovat snad všechny metodické postupy a činnosti, které uvolňují fantazii a sebevyjádření. Při získávání dílčích dovedností (např. správná výslovnost, přesnost gesta atd.) není možné vyhnout se ani drilu, ale i zde není důvod, proč by cvičení neměla být hrou či zábavou.

4) Nejčastější chyby

- Vyučovací hodina se omezí na směs dramatických cvičení bez stanovení cíle hodiny a bez tematické provázanosti.
- Využívají se cvičení, která nevedou k dramatické tvořivosti /Městečko Palermo apod./
- Výuka se omezí na nacvičování vystoupení režijním přístupem, přehlídí se vybavenost žáků základními dovednostmi /výslovnost, okruh veřejné samoty, práce s těžištěm, vnímání partnera apod./, žák je pouhou loutkou k naplňování režijních ambicí.
- Nacvičí se vystoupení bez dodržování základních divadelních pravidel
- Vybírají se témata nevhodná pro daný věk
- Vnášení pseudopsychologických a pseudopsychoterapeutických tendencí do výuky.
- Zasahování tam, kde věci fungují přirozeně samy. Např. V zájmu o technickou dokonalost (výslovnost, hlasitost, požadovanou stylizaci projevu) je potlačena dětská přirozená a upřímná sdělnost.
- Neschopnost vzdávat se svých, byť geniálních nápadů, když nefungují (např. témat práce, režijních nápadů).
- Pro mnoho dílčích cílů se ztrácí hlavní smysl práce (cílem se stane např. inscenace, soutěž, vystoupení, řešení úzce vymezeného problému, a přitom se opomene, že tento dílčí cíl byl původně jen cestou k něčemu mnohem důležitějšímu. Dílčí cíle jsou motivací a metou pro žáky, učitel se nesmí ztratit ve ctižádosti režiséra).
- Podceňování sólového vystupování - přednesů, řečnických cvičení, dramatických výstupů (interpret se musí umět spolehnout pouze na své vlastní síly, vystupovat sám za sebe nebo sám za postavu).
- Mechanické přejímání cizích zkušeností, her a námětů, bez jejich začlenění do vlastního výukového systému.

5) Jaké způsoby výuky, používané metody a formy práce, jejich výhody i nevýhody

- POSTUPY DRAMATICKÉ VÝCHOVY - formou cvičení a her zasazené do jednotného námětu /v rámci jedné hodiny/ učíme jednotlivé výstupy. Tato cesta vede k tvořivosti, k osobitému

vyjádření, pro žáky je velmi aktivizující. **Nevýhody a úskalí:** získání nové dovednosti je velmi zdoluhavé

- **VÝUKA PROBÍHÁ PROSTŘEDNICTVÍM TVORBY INSCENACE** tvořivou činností /přes přípravnou fázi, formu cvičení a her směřující k tématu a ke sdělení/. Velmi přínosná pro žáky /jak pro získání nových dovedností, tak též pro výrazný rozvoj osobnosti/. **Nevýhody a úskalí:** problematicky se drží dramaturgický a režijní koncept.

Metodicko didaktický systém, který by byl spolehlivým a uceleným systémem výuky, a který by byl bez úskalí neúspěchu, neexistuje. Na to má výuka literárně dramatického oboru příliš mnoho aspektů a podob.

Lze najít inspiraci, v různých hereckých systémech vytvořených od orientu po evropskou avantgardu a moderní divadlo. Je však třeba mít na paměti, že vznikaly v jiných uměleckých, kulturních i společenských podmínkách a byly vytvořeny pro práci s dospělými, nebo téměř dospělými adepty herectví. V těchto hereckých systémech se můžeme najít mnoho zajímavého, převzít náměty i jednotlivá cvičení, ale musíme je přizpůsobit věku dětí, současnému způsobu jevištního projevu a především vlastnímu systému práce.

Nevýhody a úskalí: Mnohé herecké systémy přesahují svými požadavky na přípravu možnosti základních uměleckých škol. Například systém Grotowského vyžaduje důkladnou průpravu zahrnující cvičení jógy, taj ji, akrobacie. Aplikace některých cvičení bez řádné základní průpravy a znalosti je nejen neúčinná, ale i ohrožující zdraví.

Učitel musí při aplikaci cizích postupů důkladně zvážit své vlastní síly a dovednosti, aby v touze po určitém efektu nesáhl pouze k šabloně, kterou není schopen naplnit, nebo v horším případě ještě žákovi neublížil. Platí zásada, že přejaté funguje, cítí-li se při práci dobře učitel i žák.

6) Možnosti a zaměření LDO

Vzhledem ke značné šíři oboru je dobré se zaměřit na to, co učitel nejlépe umí a v čem se cítí nejjistější. V rámci LDO se lze věnovat literární tvorbě, nejrůznějším divadelním formám, filmu, rozhlasové tvorbě, publicistice atd.

Kromě výše zmíněného hlavního zaměření, by žák měl mít možnost seznámit se během studia s různými typy dramatického umění a ověřit si tak rozdílnost práce s jednotlivými výrazovými prostředky, byť i v elementární formě.

Využití různých způsobů vyjádření (např. pantomima – pohyb, film – obraz, rozhlasová hra – zvuk, povídka - slovo), či jiný charakter sdělování příběhu (přednes x dram. výstup) , napomáhá nejen k vytříbení potřebných výrazových prostředků, ale i k hlubšímu pochopení práce se symbolem, stylizací a dramatickou zkratkou.

7) Motivace

- prostřednictvím témat, které je právě zajímají; přínosné a aktivizující pro žáky je vycházet z jejich témat a námětů, stejně tak vybírat různé druhy a žánry z oblasti divadla i literatury. Pomocnou rukou je pro takovouto tvorbu dát žákům prostřednictvím cvičení klíč k uchopení inscenace, nasměrovat je na druh tvorby. Direktivní výběr pedagogem, vede často k odmítnutí, a to i během tvorby. Volba předlohy, tématu, textu musí vyplynout z přesvědčení učitele i žáků a všichni ji musí přijmout za svou.
- použití hudby (reprodukováno či hrané).
- výsledky práce a z nich vyplývající pocit úspěchu. Dítě na sobě nepoznává, jaké dělá pokroky, pro něj jsou cílem vystoupení, natočené filmy a rozhlasové hry, hmatatelné a viditelné výsledky jeho práce. Zde hraje důležitou roli odpovědnost učitele za dramaturgii. Je třeba umožnit i méně talentovaným dětem, aby vynikly díky vhodnému výběru textů i rolí.
- existují-li pevné přátelské vztahy ve skupině, stává se motivací sama společná práce.
- důležitým motivačním činitelem je vlastní zaujetí pedagoga a jeho schopnost toto nadšení pro práci a téma přenést na žáky.

Inspirační zdroje

BROOK, P.: Prázdný prostor, Panorama, Praha 1988

BUDÍNSKÁ, H.: Hry pro šest smyslů, Národní informační a poradenské středisko pro kulturu ARTAMA, Praha 2012

CÍSAŘ, J., ŠTĚPÁNEK, F.: Základy činoherní režie. Praha a Hradec Králové, ÚKVČ a KKS, 1984

COBLANZER H. – MUHAR, F.: Dech a hlas, AMU, Praha 2001

BARBA, E. - SAVARESE, N.: Slovník divadelní antropologie. Nakl. Lidové noviny -Divadelní ústav, Praha 2000

BRUKNER, F. Poetický slovník. Mladá fronta, Praha 1997

BUDÍNSKÁ, Hana. Ať si už mohou naše děti ve své škole hrát!: Tvořivá hra s nejmenšími. Praha: IPOS-ARTAMA, 1992. 36 s. ISBN 80-7068-0407.

BUDÍNSKÁ, Hana. Hry pro šest smyslů: Kartotéka pro loutkáře i neloutkáře, kteří si umějí hrát s dětmi. 7., uprav. vyd. Praha: NIPOS-ARTAMA, 2008. 28, 16, 218 s. ISBN 978-80-7068-217-3.

CISOVSKÁ, Hana. Možnosti dramatické výchovy v rozvoji osobnostně sociální kompetence budoucích učitelů. Ostrava: Ostravská univerzita, Pedagogická fakulta, 2003. 200 s. ISBN 80-7042-295-5.

CLARK, Jim; DOBSON, Warwick; GOODE, Tony; NEELANDS, Jonathan. Lekce pro život: Drama a integrované kurikulum. Přel. Eva Burešová. Brno: Masarykova univerzita, 2008. 128 s. Přel. z: Lessons for the Living: Drama and the integrated curriculum [1997]. ISBN 978-80-210-4580-4.

ČECHOV, M.: O herecké technice, Divadelní ústav, Praha 1996

DELONGOVÁ, Jindra; MACKOVÁ, Silva; SVOZILOVÁ, Dana. 1993. Vezměte do ruky knihu: Dětská literatura jako inspirace pro dramatickou hru s dětmi. 2., rozš. vyd. Brno: Mravenec, 1993. 76 s. ISBN 80-900804-7-2.

DELONGOVÁ, J.,MACKOVÁ,S.,SVOZILOVÁ,D.: Vezměte do ruky knihu. Brno, Mravenec1993

DISMAN, Miloslav. Receptář dramatické výchovy. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1976. 148 s.

DISMAN, Miloslav; KUBÁLEK, Vratislav. Dětský přednes a dramatický projev. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1968. 160 s.

Dramatická výchova v RVP pro základní a gymnaziální vzdělávání. Tvořivá dramatika. 2002, roč. XIII, č. 2, s. 15-24. ISSN 1211-8001.

FIŠER, Zbyněk. Tvůrčí psaní: Malá učebnice technik tvůrčího psaní. Brno: Paido, 2001. 164 s. ISBN 80-85931-99-0.

FREJKA, J.: Režie jako projev průbojného ducha. Divadelní ústa,v Praha 1980

GROTOWSKI, J: Texty 1-3, Praha, PKS Praha 1990

HAVELKOVÁ, L.: Cvičné texty pro výuku mluveného projevu. SPN Praha 1983

HŮRKOVÁ, Jiřina: Česká výslovnostní norma, Scientia, Praha 1995

HYVNAR, J.: Herec v moderním divadle. Pražská scéna, Praha, 1999

JASANOVÁ, N.: Hudba, pohyb, kresba, slovo. Zlín, V.Svojtka 1990

JOSKOVÁ, Zdena. Dramaturgie a dramatika v divadle hraném dětmi. Tvořivá dramatika, 1999, roč. X, č. 1, s. 1 - 13. ISSN 1211-8001.

KONÝVKOVÁ, Irena. Kroky a hledání při práci s dětským divadelním souborem. Tvořivá dramatika. 1998, roč. IX, č. 2-3, s. 18-23. ISSN 1211-8001.

KOŤÁTKOVÁ, Soňa; PROVAZNÍK, Jaroslav; BLÁHOVÁ, Krista; SVOBODOVÁ, Radka; TOMKOVÁ; Anna. Vybrané kapitoly z dramatické výchovy. Praha: Karolinum, 1998. 224 s. ISBN 80-7184-756-9.

KOVALČUK, J.: Od tématu ke scénáři. Brno, Městské kulturní středisko 1985

KROČA, David. Dětský přednes a současná poezie. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2000. 28 s. ISBN 80-7204-147-9.

KRÖSCHLOVÁ, E.: Jevištní pohyb, AMU, Praha 2003

KUBÁLEK, Vratislav. Dětský přednes a rozvoj kulturních aktivit dítěte. Praha: Albatros, 1983. 152 s.

Living Theatre. Uspořádali Jaroslav Kořán a Petr Oslzlý. Praha 1980

LUKAVSKÝ, R.: Kultura mluveného slova. AMU, Praha 2000

LUKAVSKÝ, R.: Stanislavského metoda herecké práce, Praha 1978

MACKOVÁ, Silva. Dramatická výchova. Brno: JAMU, 2004. 216 s. ISBN 80-85429-93-4.

MACHKOVÁ, Eva (ed.). Projekty dramatické výchovy pro mladší školní věk. Praha:

MACHKOVÁ, Eva. Drama v anglické škole: komentované citace anglických osnov dramatické výchovy. Praha: ARTAMA (IPOS)-Sdružení pro tvořivou dramatiku, 1991. 102 s. ISBN 80-7068-029-6.

MACHKOVÁ, Eva. Dramatika pro děti. Ústí nad Labem: KKS, 1983. 40 s.

MACHKOVÁ, Eva. Improvizace s příběhem v angloamerickém dramatu. Praha: AMU, Divadelní fakulta, katedra výchovné dramatiky, 1996. 98 s. ISBN 80-85883-16-3.

MACHKOVÁ, Eva. Jak se učí dramatická výchova: didaktika dramatické výchovy. 2. vyd. Praha: AMU, Divadelní fakulta, katedra výchovné dramatiky, 2007. 224 s. ISBN 978-80-7331-089-9.

MACHKOVÁ, Eva. Metodika dramatické výchovy: zásobník dramatických her a improvizací. 12. vyd. Praha: NIPOS, 2011. 156 s. ISBN 978-80-7068-250-0.

MACHKOVÁ, Eva. Mezi skutečností a snem. Ostrava: KDPM, 1983. 128 s.

MACHKOVÁ, Eva. O sani s mnoha hlavami: Dramaturgie a dramatika dětského divadla. Praha: Pražské kulturní středisko, 1990. 58 s. Sešity dramatické výchovy, sv. 8. ISBN 80-85040-05-0.

MACHKOVÁ, Eva. Úvod do studia dramatické výchovy. 2., upravené vyd. Praha: NIPOS, 2007. 198 s. ISBN 978-80-7068-207-4.

MACHKOVÁ, Eva. Volba literární předlohy pro dramatickou výchovu aneb Hledání dramatičnosti. 3., aktualiz. vyd. Praha: Akademie múzických umění, Divadelní fakulta, katedra výchovné dramatiky, 2012. 148 s. ISBN 978-80-7331-214-5.

MACHKOVÁ, E. OPRAVILOVÁ, E.ČERNÁ,I. JIRSOVÁ, Z. HAKLOVÁ,J. SVOBODOVÁ, E. GREGOROVÁ,V.: Malý průvodce. Praha, IPOS 1992

MACHKOVÁ, E: Drama v anglické škole. Praha, Artama a STD 1991

MARTINEC, V.: Herecké techniky a zdroje herecké tvorby, Pražská scéna, Praha 2012

MARTINEC, Václav. Lidské tělo - inspirace a nástroj dramatického projevu. Praha: ÚKVČ, 1975. 100 s. Knihovnička divadelní výchovy, sv. 8.

MARUŠÁK, Radek. Literatura v akci: Metody dramatické výchovy při práci s uměleckou literaturou. Praha: AMU, Divadelní fakulta, katedra výchovné dramatiky, 2010. 196 s. ISBN 978-80-7331-172-8.

MARUŠÁK, Radek. Školní drama: Urašima Taro. In DLOUHÁ, Regína; HRABĚTOVÁ, Eva; VEVEROVÁ, Marie (eds.). Mezigenerační vztahy a stárnutí v ŠVP [CD-ROM]. Praha: Kruh spolupracovníků Obecné a Občanské školy-Diakonie ČCE, 2006. s. 1-9.

MAŠATOVÁ, Milada. Cesty k metafoře: (Náměty a úvahy o možnostech rozvíjení metaforického myšlení a sdělování v tvořivé dramatice). 2. vyd. Praha : AMU, Divadelní fakulta, katedra výchovné dramatiky, 2004 [1996]. 54 s. ISBN 80-7331-922-5.

MAŠATOVÁ, Milada. Dramatika s loutkou: Metodický materiál literárně dramatického oboru ZUŠ pro potřeby členů STD a zájemců o tvořivou dramatiku. Olomouc: STD, regionální sekce při OKS Olomouc, 1991. 28 s. ISBN 80-85077-36-1.

MAŠATOVÁ, Milada. O loutkovém divadle hraném dětmi. Tvořivá dramatika. 2000, roč. XI, č. 2, s. 1-4. ISSN 1211-8001.

MLEJNEK, J.: Děti v divadle. Praha, ÚKVČ 1986

MLEJNEK, Josef. Dětská tvořivá hra. 3. vyd. Praha: NIPOS, útvar ARTAMA; Sdružení pro tvořivou dramatiku, 2011. 152 s. ISBN 978-80-7068-001-8.

PALARČÍKOVÁ, Alena. Tygr v oku aneb O tvorbě inscenace s dětmi a mládeží. 2., upr. vyd. Praha: NIPOS, útvar ARTAMA, 2011. 136 s. ISBN 978-80-7068-005-6.

PAVELKOVÁ, Soňa. Dramatická výchova. České Budějovice: Krajské kulturní středisko, 1983. 72 s.

PAVELKOVÁ, Soňa; VOBRUBOVÁ, Jana; ŠTEMBERGOVÁ, Šárka. Výchova dětského přednášeče. Praha: ÚKVČ, 1989. 104 s. Umělecký přednes, sv. 36. ISBN 80-7068-011-3.

PEŠEK, L.: Tvář bez masky (zejména kapitoly o hereckých začátcích a jeho působení na konzervatoři) Odeon, Praha 1979

POKORNÁ, J , VRÁNOVÁ, M.: Přehled české výslovnosti. Portál Praha 2007

POLZEROVÁ, Eva. Pohybová průprava jako součást dramatické výchovy: (Průprava dětí mladšího školního věku). Praha: ARTAMA-IPOS, 1995. 24 s. ISBN 80-7068-068-7.

PROVAZNÍK, Jaroslav (ed.). Tvořivá dramatika 50/2007. Praha: NIPOS-ARTAMA- Sdružení pro tvořivou dramatiku-katedra výchovné dramatiky DAMU, 2007. 156 s. ISSN 1211-8001.

RICHTER, L.: Literatura, divadlo a my. Hradec Králové, Krajské kulturní středisko 1985

SLAVÍK, Mirek; Cesta k divadelnímu tvaru s dětským souborem. Praha: IPOS-ARTAMA, 1996. 52 s. ISBN 80-7068-094-6.

SPILKOVÁ, Vladimíra; MARUŠÁK, Radek; RÝDL, Karel aj. Proměny primárního vzdělávání v ČR. Praha: Portál, 2005. 300 s. ISBN 80-7178-942-9.

SRBA, B.: E. F. Burian a jeho program poetického divadla, Divadelní ústav, Praha 1981

STANISLAVSKIJ, K. S : Moje výchova k herectví 1, 2, , Athos, Orbis, Praha 1946 a 1954

SVOZILOVÁ, Dana. Analýza strukturované dramatické hry v kontextu dramatické výchovy. Brno: JAMU, 2005. 194 s. Ed. Výběrová řada doktorských prací. ISBN 80-86928-10-1.

ŠTEMBERGOVÁ-KRATOCHVÍLOVÁ, Šárka. Metodika mluvní výchovy dětí. 3., revid. vyd. Praha: Sdružení pro tvořivou dramaturgii, 1994. 178 s. ISBN 80-901660-1-6.

TOMKOVÁ, Anna; MARUŠÁK, Radek; PROVAZNÍK, Jaroslav (eds.). Spolupráce dětí 1. a 2. stupně ZŠ při rozvoji čtenářské gramotnosti: Manuál příkladů z praxe. Praha: Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova v Praze, 2012. 196 s. DVD. ISBN 978-80-7290-582-9.

ULRYCHOVÁ, Irina. Drama a příběh: tvorba scénáře příběhového dramatu v dramatické výchově. Praha: Akademie múzických umění, Divadelní fakulta, katedra výchovné dramaturgii, 2007. 104 s. ISBN 978-80-7331-096-7.

ULRYCHOVÁ, Irina; GREGOROVÁ, Vlasta; ŠVEJDOVÁ, Hana. Hrajeme si s pohádkami: dramatická výchova v mateřské škole a na 1. stupni základní školy. Praha: Portál, 2000. 120 s. ISBN 80-7178-355-2.

VALENTA, Josef (ed.). Pohledy: Projektová metoda ve škole i za školou. Praha: IPOS ARTAMA-Sdružení pro tvořivou dramaturgii, 1993. 60 s. ISBN 80-7068-066-0.

VALENTA, Josef. Dramatická výchova a sociálně psychologický výcvik: (srovnání systémů). Praha: ISV nakladatelství, 1999. 84 s. ISBN 80-85866-40-4.

VALENTA, Josef. Kapitoly z teorie výchovné dramaturgii : Hraní rolí ve výchově a vyučování (s hlavním zřetelom k výchovné dramaturgii). Dramatická výchova a rozvoj sebevědomí (dětí a dospělých). Praha: ISV nakladatelství, 1995. 200 s. ISBN 80-85866-06-4.

VALENTA, Josef. Manuál k tréninku řeči lidského těla: (didaktika neverbální komunikace). Kladno: AISIS, 2004. 260 s. Ed. Dokážu to? ISBN 80-239-2575-X.

VALENTA, Josef. Metody a techniky dramatické výchovy. 3., upr. vyd. Praha: Grada Publishing, 2008. 352 s. ISBN 978-80-247-1865-1.

VALENTA, Josef. Osobnostní a sociální výchova a její cesty k žákovi. Kladno: AISIS, 2006. 228 s. Ed. Dokážu to? ISBN 80-239-4908-X.

VALENTA, Josef. Učíme (se) komunikovat: metodika komunikace v rámci osobnostní a sociální výchovy. Kladno: AISIS, 2005. 208 s. Ed. Dokážu to? ISBN 80-239-4514-9.

VASQUEZ, M.: Principy divadelní improvizace, . Jamu Brno 2009

VELTRUBSKÁ, I.: Divadlo očima dětí. Praha, IPOS 1994

VOSTRÝ, J.: Předpoklady hereckého projevu. Praha, MŠMT 1991

WAY, Brian. Rozvoj osobnosti dramatickou improvizací. Přel. Eva Machková. Praha: ISV nakladatelství, 1996. 220 s. Přel. z: Development Through Drama [1967]. ISBN 80-85866-16-1.

ZÁMEČNÍKOVÁ, Emilie. Cesta k přednesu aneb Průvodce pro pedagogy a mladé recitátory. Praha: NIPOS-ARTAMA, 2009. 144 s. ISBN 978-80-7068-236-4.

ZYMONOVÁ, Helena. Dějiny tvořivého dramatu - pohled z USA. Tvořivá dramatika. 1996, roč. VII, č. 3, s. I-XVI. ISSN 1211-8001.

Časopisy:

- Amatérská scéna. Praha, IPOS - dvouměsíčník
- Tvořivá dramatika. Praha, Artama a STD - čtvrtletník

Možnosti dalšího vzdělávání pedagogů

- Podzimový celostátní seminář pro učitele LDO ZUŠ, organizovaný NIDV Karlovy Vary
- Semináře pořádané Nipos Artama Praha

Soutěže a přehlídky vhodné pro žáky LDO

- Celostátní přehlídka LDO ZUŠ v sólovém výstupu a ve slovesném projevu, v kolektivním projevu dramatickém, loutkářském, přednesovém a v pantomimě (I. i II. stupeň)
- Dětská scéna – soubory (I. stupeň)
- Dětská scéna – přednes (I. stupeň)
- Mladá scéna (II. stupeň)
- Wolkrův Prostějov (II. stupeň)
- Kandrásek (soutěž monologů a dialogů, I. i II. stupeň)
- Pohárek (soutěž monologů a dialogů, starší 18 let)
- Loutkářská Chrudim (I. i II. stupeň)
- Soutěž v interpretaci koncertního melodramu pro žáky LDO ZUŠ (I. i II. stupeň)
- Mezinárodní soutěž Zdeňka Fibicha v interpretaci melodramu (II. stupeň - pro velmi zkušené interprety)
- Trdlinky (I. a podle volby repertoáru i II. stupeň)
- Brnkání (I. stupeň)
- Nadělení (II. stupeň)
- Nahlížení (II. stupeň)
- Soukání (I. i II. stupeň)

Doporučené weby

- ÚUR ČR, AZUŠ, <http://www.nipos-mk.cz/>, MŠMT – vyhlášení soutěží
- www.drama.cz ,
- www.amaterskascena.cz
- Divadelní ústav –www.divadlo.cz, www.idu.cz
- pro inspiraci : www.improliga.cz